

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică

Coboară Domnul pe pământ cuvânt. Amin, amin, amin. Eu sunt Cuvântul Care a făcut cerul și pământul. Învățătura Mea este din Tatăl, și cine Mă cunoaște pe Mine în ea, Îl cunoaște și pe Tatăl, și cine ascultă de ea, ascultă de Tatăl, Care M-a trimis Cuvânt pe pământ. Amin.

V-am așezat ca să Mă primiți și să așezați în cartea lui cuvântul Meu, voi, străjeri care ascultați glasul Meu. O, fiilor, Mi-e tare milă de voi când vă văd doborâți de tot felul de griji și de neputința de a le mai scoate la capăt. Dar Eu sunt putere pentru voi și vă învăț mereu, mereu, și nu știe și nu pricepe poporul Meu cât vă învăț Eu pe voi. El doar Mă ia de la voi și vede ce spun Eu, dar cât grăiesc Eu vouă și cât vă învăț Eu pentru el, nu știe el, fiindcă voi sunteți atât de umiliți înaintea lui cât să poată el să fie și să nu se teamă de ființa Mea din voi, de lucrarea Mea din voi peste el.

Învățătura Mea e tainică din voi, și dacă n-ar fi așa tainică, Eu n-aș mai putea pentru voi și pentru Mine, că pe pământ Eu am încăput puțin de tot cu slava Mea cea mare, fiindcă omul nu prețuiește pe Dumnezeu, și de aceea îi este așa de greu omului pe pământ. Eu ar trebui să fiu cea mai mare grijă și bucurie a omului; Eu și cu toată lucrarea Mea pe care am pus-o și o pun mereu pe pământ lângă om ca să fiu cu omul și ca să fie omul cu Dumnezeu.

Adânc și dureros Îmi este suspinul după câtă lucrare cerească am lucrat pe pământ ca să-l întorc pe om în dragostea Mea, în starea cea de har în care am fost Eu în toată vremea trupului Meu în mijlocul oamenilor care M-au văzut și care atât de puțin au știut să se uite și să vadă și să înțeleagă apoi că Eu am fost Dumnezeu coborât între oameni în mare taină, precum și astăzi sunt. Puțin de tot înțelege omul că Eu Mă aplec după el în chip atât de tainic, așa cum și acum două mii de ani am pregătit pe mama Mea Fecioara ca să Mă poarte, și apoi să Mă nască și să Mă dea oamenilor de Mântuitor al lor, venit de la Tatăl.

O, mamă, te sărbătoresc pe tine în mijlocul poporului cuvântului Meu, și amintesc celor ce Mă iau de aici cuvânt, că te-ai supus venirii Mele pe pământ încă de când erai pruncă micuță de te-au adus la templu cei ce te-au născut, ca să te dea lui Dumnezeu, și după ce te-au dat, tu ai crescut; și după ce ai crescut, ai slujit planului venirii Mele de la Tatăl la om. Adânc și îndurerat Îmi este suspinul după câtă lucrare cerească am lucrat pe pământ ca să Mă cunoască omul prin lucrările Mele cele pentru el, mamă, și ca să se întoarcă el în dragostea Mea, și Eu să-i dau har, mamă. Mă fac cu tine sărbătoare în mijlocul poporului cuvântului Meu ca să-i dau har, că lucrarea harului în om îi dă omului ochi ca să vadă și urechi ca să audă, și apoi credință, iubire și faptă și dor și suspin după Dumnezeu, mamă. Cel ce are har are suspin, are dor de Mine, are putere să Mă aibă și să Mă arate oamenilor așa cum M-ai arătat tu, mamă plină de har. Dacă tu ai știut să Mă dorești și să Mă iubești și să Mă aștepti, Eu ți-am împlinit dorul și iubirea și așteptarea, căci durerea după Dumnezeu Îl aduce pe El la om, mamă.

– O, Fiule și izvorule al harului cel din Tatăl! Cum să fac să-l ajut pe om să se lase prins în harul Tău cel din Tatăl? Cum să fac să-Ți alin așteptarea Ta după om? Hai să-i vorbesc omului, Fiule scump, și să-l așezăm în har, că pe pământ nu mai e har din harul Tău, Fiul meu Cel de acum două mii de ani și până azi și până pe vecii! Hai să putem cu putere nemaiauzită peste om, că e vremea celei de a treia iubiri, și nu ne mai aude omul.

Te strigă cerul să-ți dea har, omule. Te cheamă Domnul să-L auzi cum vine spre tine, și să-L cunoști că vine. Acum două mii de ani eu I-am fost poartă între cer și pământ, și a venit Domnul și a fost cu oamenii pe pământ, și apoi S-a dus din nou la Tatăl, dar S-a lăsat pe Sine omului, că a avut putere să facă aceasta, și apoi a spus: «Eu sunt cu voi până la sfârșitul

veacului». *Adevărat a fost acest cuvânt al Lui, căci Fiul meu a fost tot o taină cu omul, începând de la Avraam, Isaac și Iacov și până azi când a ajuns sfârșitul veacurilor.*

Să nu mai spună omul deștept de pe pământ că nu este sfârșitul veacului. El spune așa pentru că nu citește în Scripturile Fiului meu, Care vine iarăși curând, curând văzut pe pământ, și toate neamurile Îl vor vedea venind pe nori cu putere și cu slavă multă, căci așa a spus El, iar cuvintele Lui nu trec fără să se împlinescă, așa cum nu au trecut nici cele despre mine spuse prin prooroci.

O, dacă L-ați iubi pe El, voi, fii ai oamenilor, El v-ar da har și ați cunoaște venirea Lui și L-ați dori și L-ați iubi și L-ați aștepta pe El, și aceasta v-ar fi bucuria, și în afară de aceasta nu este bucurie pe pământ. Gustați și veți vedea că aceasta este bucuria, și apoi El, Fiul meu, va avea putere peste voi și veți fi după chipul și asemănarea Lui și Îl veți vedea pe El. Amin.

O, Fiule al Tatălui și al meu! Pune putere în cuvântul meu care cheamă omul la Tine, și umple-l de har pe om așa cum m-ai umplut pe mine, și hai să putem cu putere nemaiauzită peste om, că e vremea celei de a treia iubiri și nu ne aude omul. Fă-l pe om să-l doară dorul de Tine, că durerea cea după Dumnezeu Îl aduce pe Domnul la om. Hai să fim iar pe pământ, că este scris să fie așa. Hai, Fiule, hai cu zeci de mii de sfinți, hai să coborâm, că este scris, și este vremea acestei Scripturi, că omul nu mai poate cu puterea Ta, și poate numai cu puterea lui cu care se scoală împotriva Ta ca să nu vii, ca să nu fii. Stau cu trupul îngenuncheat înaintea Ta ca să Te rog să fim iar pe pământ, și să știe omul taina venirii Tale, și s-o vadă apoi, că tot cerul trebuie să se coboare pe pământ cu toată lucrarea lui cea nevăzută, și să se vadă apoi ca în cer pe pământ și nu ca pe pământ. O, nu poate omul să vadă, Fiule scump. Omul este orb pentru sine și pentru Tine. Hai, Fiule scump, hai să fim lumina lumii, că îngerul luminii Tu ești, cu viața Ta în om. Tu ești viața, și viața este lumina oamenilor, și lumina luminează în întuneric. Hai, Doamne al puterilor, ascultă ruga mea, căci pentru fericirea Ta Îți cer acestea. Amin, amin, amin.

– O, tu știi, mamă, că omul este fericirea Mea, drahma cea pierdută, mamă. Eu sunt Domnul puterilor cerești, și de șapte mii de ani omul Îmi strivește puterea, căci puterea Mea este viața Mea în om, mamă. Dar Eu știu că trebuie să-l fac pe om să Mă dorească și să Mă iubească și să Mă aștepte așa cum tu ai făcut, mamă.

O, cere-Mi, omule, har! Apropie-te de venirea Mea, că Eu sunt cu ea pe pământ și te aștept să Mă arăt și să Mă vezi, dar vreau să-ți fiu Mântuitor și nu vreau să te temi în ziua venirii Mele. O, cât să mai stau cu ea? Cât să te mai aștept? Te strig să-Mi urmezi, omule. De lângă tine te strig. Ascultă-Mi chemarea! Necredința ta nu va mai putea nimic pentru tine, și chiar de vei da să te mai ascunzi de Mine, Eu nu Mă voi mai ascunde, și Mă voi arăta curând, curând și voi aduce cu Mine sfinții și le voi da lor pământul dreptății, fiindcă Eu așa le-am făgăduit lor.

Dar tu, popor care crezi venirii cuvântului Meu la tine ca să te povățuiesc cu el, auzi suspinul Meu îndurerat după om, că multă lucrare cerească am lucrat peste tine ca să-l întorc pe om în dragostea Mea, în starea cea de har în care am fost Eu pe pământ între oameni. Învățătura Mea este din Tatăl, și cine Mă cunoaște pe Mine în ea, Îl cunoaște și pe Tatăl. Te-aș povățui mult de tot. Ți-aș spune mereu că Eu nu te-am ales ca să-Mi slujești cu mâinile și cu picioarele, și te-am ales să lucrezi harul Meu peste pământ și să fii plin de har, ca să Mă pot purta spre om prin tine. Te-am ales să te învăț, și tu să împlinești învățătura Mea uitându-te la Mine, nu la tine. Când Eu umblu la tine ca să-ți dau mereu înfățișare nouă, mereu faptură nouă, tu să știi să stai în fața Mea, căci fața Mea este învățătura ta. Ai grijă de tine, Ierusalime, și fii slava Mea înaintea Mea zi și noapte, și altceva să nu fii, și să fugi de cel ce te face să uiți ce să fii tu, că Eu nu te-am ales pentru mâinile și picioarele tale, ci pentru har te-am ales. Stai mereu în dor și în iubire și în așteptare și învață bine să faci acestea și nu te sătura să înveți și să faci așa, că Eu te-am ales să te învăț, și tu să împlinești uitându-te la Mine, nu la tine. Mereu, mereu te privesc. Stau deasupra ta cu brațele pline de har, numai să te am ascultător și supus lucrului facerii lumii, că Eu vin la tine

ca să fac lumea, poporul Meu. Să nu fii mulțumit cum ești tu, și să fii mulțumit cum sunt Eu, ca să fii ca Mine cu mulțumire și cu râvnă fără de capăt, poporul Meu, că iar și iar îți spun: uită-te la Mine, nu la tine. Cine se uită la Mine, acela vede, iar cine se uită la sine nu vede.

Vreau să Mă uit la tine și să te văd, poporul Meu. Vreau să te învăț, și tu să Mă ascuți și să dorești învățătura Mea împlinind-o. Nu numai cu urechea s-o dorești, ci și cu fapta ei care așteaptă după orice cuvânt al Meu rostit peste tine. Eu sunt Dumnezeu, dar Îmi vine să spun că nu mai pot. Fă-Mă să pot, poporul Meu, și uită-te în Scripturi și vezi că atunci când poate omul, pot și Eu. Omul nu mai poate nimic pentru Mine, și Eu nu mai pot nimic pentru el fără el. Dar tu fă-Mă să pot peste om și fii copil frumos, că Eu mereu, mereu ți-am spus aceasta, dar caută să pătrunzi bine taina acestui cuvânt, căci cerul se uită la tine și așteaptă după harul Meu din tine, nu după harul tău. Omul nu știe cum să se dea Mie, dar pe tine te-am învățat, și te-ai învățat în fiecare zi dacă tu ai putea să-Mi dai glas în mijlocul tău ca să te povățuiesc și ca să Mă ascuți cu tot ceea ce-ți cer. Nu e bine să Mă iubești pentru tine. E bine să Mă iubești pentru Mine, și așa fel de iubire îți cer, că Eu vreau să pot pentru om, și altfel nu pot prin el.

Vreau să Mă uit la tine și să te văd, poporul Meu. Vreau să nu uiți ochiul Meu de peste tine. Învăță-te să stai zi și noapte cu Mine și veghează să Mă ai pe Mine, nu pe tine, poporul Meu. Nu poți sta fără veghe, căci cine nu veghează pierde, iar Eu te-am ales să ajung cu tine la ziua venirii Mele, ziua când Eu voi birui, ca apoi să Mă odihnesc. Amin. Umilința ta cea mai mare să fie harul cel lucrător în fiecare zi, și să ascuți aceasta ce-ți spun și să te silești fără de plată, căci cei ce sunt ai lui Hristos nu mai sunt ai lor, ci sunt ai lucrării harului de sus pe pământ. Amin. Iată sărbătoare și învățatură, căci așa înseamnă sărbătoare. Luați și împliniți mereu astăzi, mereu acum, că Mă doare adânc neascultarea de la om. Dar tu, poporul Meu, apleacă-te cu ascultare și fă voia Mea și cere tot ce nu ai, și Eu îți voi da la stăruința ta. Amin.

O, fiilor care stați înaintea Mea și înaintea poporului ca să-i dați cuvântul Meu! Nu știu ce să vă mai dau ca să puteți pentru lucrul vostru cel atât de greu. Nu știu cum să vă mai ocrotesc de dureri. Vouă vă trebuie ajutor mare, dar nimeni nu vă dă, fiilor, și mila de voi Îmi pătrunde ființa ca în vremea răstignirii și Mă doare și nu e nimeni să-Mi aline această durere. V-am făcut porțile Mele între cer și pământ și intru pe ele la Israel cel de azi. Să cunoască și el intrarea așa cum o cunosc Eu. Uitați-vă la Mine și luați putere, căci harul Meu vă îmbracă în el mereu. V-am dat putere să vă faceți legănuț. Aveți grijă de el ca de ceva pus deoparte, și tot ce vă învăț Eu, așa să ascultați.

Acum, vă întăresc ființa. Mi-ați dat putere să Mă fac cuvânt cu sărbătoare peste poporul Meu și peste om. Vă dau și Eu puteri, iar voi folosiți-le pentru Mine, fiilor, căci har peste har vă dau ca să aveți, ca să puteți și ca să pot Eu prin voi din zi în zi mai mult, mai aproape și mai cu dor, dar puneți dor între popor și Mine, și el să ia și să aibă și să-Mi dea, și Eu voi fi tot mai aproape, iar pasul Meu se va ivi peste pământ tot mai aproape, și tot și toate Mă vor simți venind. Amin, amin, amin.

21-11/04-12-2002